

jo, hvis hans Paastand er taget til Følge, allerede herved har opnaaet det Væsentlige af hvad han attraaede, nemlig det ham til Fornærmelse satte Redskabs Optagelse, hvilket endmere kunde siges at være Tilfældet, hvis Redselet skulde være forbrudt til Klageren, saaledes som tidligere bestemt, hvorfor maaskee ikke lidet taler, skjøndt det ikke af os er foreslaaet, navnlig at derved vilde forhindres Chicane fra Reqvissiti Side. Tilfældet forekommer os derimod at burde behandles paa samme Maade, som de i Lovens 6—14—7 og senere Lovbestemmelser omhandlede Ind- og Udsættelsesforretninger. Som Følge heraf maatte det berøe paa Parternes eget Forgodtbefindende, om de ville lade det have sit Forblivende ved den afsagte Kjendelse eller ikke. I sidste Fald maatte enten Kjendelsen indankes til høiere Ret eller Sag anlægges ved Underretten, enten af Reqvissitus, som hos Reqvirenten vil opnaae Erstatning for tilføjet Skade eller Fornærmelse, eller af Sidstnævnte, som vil opnaae et andet Resultat; end det ved Fogdens Kjendelse bestemte, hvis denne nemlig gif ham imod, eller som dog, om ogsaa denne gav ham Medhold, vilde opnaae mere end Kjendelsen kunde bestemme, saasom Mulct, Erstatning m. v.

- b. Er Forseelsen derimod offentlig: er den til det Almindeliges Skade, være sig enten at Seilbybet er sat for nær, ulovligt Redskab brugt, Fiskeriet drevet paa ulovlig Tid eller Sted (det Sidste med den foran under a anførte Undtagelse) eller uden Concession, kort uden Efterseelse af de til Fiskeriets Lær i Almindelighed befalede Forskrifter, bliver den formeentlig rettest at behandle som en offentlig Politisag i det Hele. I følge heraf vil det paa ligge den Autoritet, der kommer til Rudskaab om Forseelsen, det være sig Controlleuren eller hans Assistent, Politimesteren eller Sognekogden, at foranstalte den foreløbige Optagelse eller Anholdelse af Redskabet, hvormed Forseelsen er begaaet, uden nogen anden Form Sagtagelse, end

at 2 Vidner ere tilstede og at det fornødne Bevis stiftes for Identiteten af det anholdte Redskab. Politimesteren i den Jurisdiction, hvorunder Forseelsen er begaaet, behandler da Sagen ved Politiretten, aldeles som andre offentlige Politisager, og paadømmer samme om fornødent gøres.

Ligesom imidlertid Formerne for saadanne Sagers Behandling vel bør indeholde Garanti for, at Enhver kan komme til sin Retts Rydelse, saaledes maa det paa den anden Side være af stor Betydning, at ikke Controlleens bedste Tid og Kræfter skulle gaae tabte ved en Mængde Møder i Retten, og med disse Hensyn for Die skal man tillade sig at foreslaae det bestemt:

at „Enhver som i deslige Sager indstævnes kan i Mindelighed rette for sig, hvad Mulcten angaaer, og saaledes undgaae Dom, naar han senest ved Sagens Incrimination betaler Halvdelen af den for hans Forseelse fastsatte Mulct, hvor denne er af en bestemt Størrelse, eller hvor dette ikke er Tilfældet underkaste sig Amtets Resolution i Genhold til Placat af 12te Januar 1821, i hvilket sidste Fald denne Dyrighed ligeledes kan nedsette Mulcten til omtrent Halvdelen af hvad den antages at ville være bleven ved Dom;“

at „hvor den paasigtede Forseelse af Vedkommende nægtes, skal Controlleurens, hans Assistenters og eedsvorne Noerkarles skriftlige Erklæring under deres Haand og Segl, samt i Genhold til den af dem aflagte Ed, være ligesaa gyldig, som om den med Ed var bekræftet, i alle Tilfælde undtagen hvor der er Spørgsmaal om Fiskeri paa ulovligt Sted eller om personlig Fornærmelse mod Controlleuren.“

I alle andre Tilfælde indeholdes nemlig Hovedbeviset i det anholdte corpus delicti, saasom hvor der er Spørgsmaal om Redska-